

100 tanár és 26 hallgató jelentkezett az Ujságíró Főiskolába

(A Világ tudósítójától.) Ősszel megnyílik Pesten egy főiskola, ahol ujságírókat nevelnek és ujságírást tanítanak, ha már egyáltalában lehet az ujságírást tanítani. Rendes, a mai időknek való és a mai követelményeknek megfelelő iskola lesz, csak éppen numerus clausus nélkül, mert egyetlen zsidó hallgatót sem vesznek fel.

Az ujságírói főiskola alapításáról 1921 április 11-én tanácskoztak először azok, akiknek eszébe jutott ez az ötlet és azonnal megalapították maguk között a sajtófőiskolai tanácsot. Elnök lett dr. Cholnoky Jenő, alelnök pedig dr. Zilahi Kálmán Jenő. Az utóbbi mint ujságíró is mindenképpen méltó erre a pozícióra, hiszen életének egészét egyetlen nevezetes ujságcikkével olyan népszerűsége tett szert, mint a sajtó munkásai közül csak kevesen egy egész élet hosszú munkája alatt. Arra mindenesetre vigyázni kell, hogy a sajtófőiskola növendékei, ha kikerülnek a nyilvánosság elé, ne olyan cikkeket írjanak és ne olyan szellemben, mint Zilahi Kálmán Jenő, mert ez nem felel meg a kor követelményeinek.

A tanács tagjai: dr. Dessewffy István, dr. Hindy Zoltán, Zsilinszky Endre, dr. Turchányi Tihamér, Windisch Károly és dr. Nyékhegyi István. A nagybizottság tagjai között vannak: P. Bangha Béla, gróf Bánffy Miklós, Eckhardt Tibor, Császár Elemér, Gömbös Gyula, Herczeg Ferenc, Kmety Károly, Kozma Miklós, Krüger Aladár, Milotay István, Pekár Gyula, Prohászka Ottokár, Sipőcz Jenő, Szász Károly, gróf Teleki Pál és Zsemberi István.

Az első értekezleten dr. Nyékhegyi István előadta Windisch Károly sajtófőiskolai tervét, amelyet ő bővített ki. Mindenről hivatalosan jegyzőkönyvet vezettek és ennek adatai szeri-

ujságírói akadémia hallgatója lehet: „intakt jellemű férfi vagy nő, aki tagja a Magyar Országos Turán-Szövetségnek és érettségi bizonyítvánnyal vagy ezzel egyenrangú okmánnyal rendelkezik, kivételes esetekben ilyen képzettség nélkül is felvehető olyan egyének, akik kiválóbb szellemi képességükről mai irodalmi téren bizonyoságot tettek. Ilyen felvételek felett a sajtófőiskolai tanács titkos szavazással dönt. Kivánatos egy idegen nyelv ismerete, legalább oly mértékben, hogy fordítani tudjon abból a nyelvből magyarra”.

A tanfolyam két esztendeig tart és minden év két szemeszterre oszlik. Előadási tárgyak és előadók:

Sajtóethika, erkölcs: dr. Hindy Zoltán.

Jogi enciklopédia: Angyal Pál.

Nemzetgazdaságtan: Czettel Jenő.

Földrajz: Cholnoky Jenő.

Irodalom: Császár Elemér.

Szerkesztés: Milotay István.

Képzőművészet: Takács Zoltán.

Színművészet, színházi kritika: Herczeg Ferenc.

Történelem: Turchányi Tihamér.

Sajtótörténet: Kenedy Géza.

Külpolitika: Zsilinszky Endre.

Magyar közigazgatás: Dessewffy István.

Riport: Előadó egy elsőrangú ujságíró, valószínűleg Anka János. Főelv a gyors munkára való tanítás. Intervju.

Műszaki enciklopédia: Szentgály Antal.

Az összes tárgyakból mindkét év végén vizsgálni kell a hallgatóknak. Kollokviumok és írásbeli dolgozatok kötelezők.

A jegyzőkönyv további adatai szerint: „A főiskola tanárai, ha netán az állam venné is át, csupán a főiskolai tanács által meghívottak és kinevezésre a

kormányhoz jelterjesztettek lehetnek. Az állam pusz-
tán felügyeleti jogot gyakorolhat. Mostani költségek
fedezete: Turáni Szövetség. Támogatás: állami és
székesfővárosi.

Junius 5-én ezt a szűkebb bizottság előtt hozott
határozatot a sajtófőiskolai nagybizottság elé terjesz-
tették, amelynek döntése után végre megjelent a hiva-
talos felszólítás, hogy az októberben megkezdődő
sajtótanfolyamra be lehet iratkozni.

A jelentkezés ma reggel kezdődött meg, délelőtt
tiz órától egy óráig a központi városháza második
emeletén lévő közoktatási ügyosztályban. A jelentke-
zésnél be kellett mutatni az érettségi bizonyítványt és
a keresztlevelet. Akik érettségét nem tették, kérvény-
ben folyamodhatnak felvételért. A hallgatók rendesek
és rendkívüliek. Akik végbizonyítványra igényt tar-
tanak, kötelesek az előadásokat látogatni. A jelent-
kezők felvételéről szeptemberig dönt a tanfolyam ta-
nácsa. Az évi tandíj 1000 korona. Összesen csak 100-
150 hallgatót vesznek fel.

Aki tanár is, meg tanuló is

Az egész szervezést, adminisztrációt, levelezést,
jegyzőkönyvek készítését dr. Nyékhegyi István végzi,
az ő működéséből alakulna ki a rektori iroda, vagy a
dékanátus. Hivatali szobájában történik a jelentkezés.
Erre külön írásos engedélye van Sipőcz polgármester-
től. Meg is mutatta. Mikor beléptem, éppen egy va-
dászjohadnagy áll az íróasztal előtt és felvilágosítá-
sokat kér, érdeklődik, hogy a tanfolyam elvégzése
után állásba helyezik-e a hallgatókat? A szobában
még két fiatalember ül egymás mellett és várakozó
álláspontra helyezkednek. Ők is az újságírói főisko-
lába jelentkeznek.

Dr. Nyékhegyi István készséggel adott felvilá-
gosítást a főiskola mai helyzetéről és a jelentkezés
első napjának az eredményéről. Ezeket mondotta:

— Cholnoky Jenőnél már nagyszámmal jelent-
keztek újságírói pályára készülő nők és férfiak, akik
között két egyetemi tanár is van. Biztosan csak az
egyiknek tudom a nevét: Császár Elemér. Ő egyéb-
ként előadó is az új főiskolán, s hol a katedrán fog
ülni, hol a padban. A másik egyetemi tanárhallgató
— ha jól emlékszem — Kmetty Károly. Egyébként az
első napon 26 hallgató jelentkezett. Ezek nagyrészt
bölcsesek, jogászok, nagyon soknak van doktorá-
tusa, van közöttük vegyészmérnök, aztán a Kassai
Esti Újság pesti tudósítója, egy aktív kapitány, meg
mérnökök, egy nő, egy jogász, az Új Barázda külső
munkatársa, egy menekült kolozsvári hírlapíró, a
népjóléti miniszterium kórházélelmezésének ellenőre
és most érettségizett diákok és egyetemi hallgatók...

— Az egész Távirati Iroda szerkesztősége beirat-
kozik. Kozma Miklós kijelentette, hogy feltétlenül
megköveteli a Távirati Iroda munkatársaitól, hogy az
új főiskolát elvégezzék.

Pekár is tanár akart lenni

Remélhetőleg, tanulóiban, hallgatókban nem
lesz hiány — folytatta Nyékhegyi —, őszintén szólva,
nincs hiány előadóiban sem, hiszen két hónap alatt
legalább százan jelentkeztek, akik mind tanárok
akarnak lenni az újságírói akadémián. Ezek eljöttek
hozzánk kötetekre menő munkáikkal és kötetekre
való kézírataikkal és kijelentették, hogy mindez oly
fontos anyag, hogy okvetlenül elő kell adni az új aka-
demián. Többek között Pekár Gyula is azzal jött,
hogy elő szeretné adni az irodalmát és az irodalom-
történetet. Mi azonban erre sokkal érdemesebbnek
tartottuk Császár Elemért. Pekár eleinte nagyon ha-
ragudott, később azután megbékült és most állandóan
a legnagyobb szeretettel és lelkesedéssel támogat
bennünket.

— Zsidó vallású hallgatókat nem veszünk fel a
tanfolyamra — mondotta Nyékhegyi doktor további
kérdézőkódcsünkre —. Tervebe vettük az újságírócse-
rét, különösen a keleti népekkel. Ők is küldenek hoz-
zánk újságírókat, mi is küldjük hozzájuk végzett nő-
vendégeinket, akik tudósításokkal látják majd el sa-
ját-lapjaikat és ezáltal sokat tanulnak. Azonkívül ne-
vezetes szakemberek külön szakelőadásokat tartanak
az akadémiánkon, így például Hegedűs és Wekerle
a pénzügyi dolgokról. Ilyenekről a hallgatók majd
riportot írnak és ezzel kiderül, hogy mennyiben fe-
lélnek meg az életben is újságíróknak.

Destruktív újsághoz is akad növendék

A két fiatalember egész idő alatt ott kuporodott
a diványon és szent áhitattal hallgatta, ahogy beszél-
gettünk. Megkérdeztem az egyiket, hogy miért akar
újságíró lenni? Így felelt:

— Már irtam egy újságba két sporttudósítást és
nagyon meg voltak vele elégedve. Azt hiszem, jó új-
ságíró lesz belőlem.

Az egészet olyan nyugodtan és fölényel mondta,
hogy biztosan be fog válni. Próbáltam lebeszélni:

— Nagyon sokan vagyunk. Rengeteg az állástal-
lan újságíró, — mondtam. — És csupa szegény ember
mind, akik reggeltől estig dolgoznak és szaladgálnak
és csak éppen, hogy megélik a fizetésükből...

Nem használt semmit. Szilárdan megmaradt az
elhatározása mellett, hogy ő újságíró lesz. — Majd
megmutatja, hogy kiverekszi magának a pozíciót, —
lette hozzá:

— Akkor hát, ha elfezte a főiskolát, jöjjön el
hozzánk — biztattam. — Ugynevezett destruktív lap
vagyunk, de ha eljönna...

— Hát persze, hogy elmegyek... — vágott közbe
ez a fiatalember. — Mindegy nekem kérem, hogy me-

lyik újságnál vagyok, a jó, hogy újságíró leszek.

Nem lehet szó nélkül hagyni ezt a mondatot. Azt
a gondolatot kelti bennem, hogy figyelmeztetni kell
a sajtófőiskola tanárait: vigyázzanak a hallgatóikra.
Ha ez a fiatalember gondolkodás nélkül elszegődne
a Hindy Zoltán-féle sajtóetika, Milotay István-féle
szerkesztésben és Zsilinszky Endre-féle külpolitikai
előadások után egy destruktív újság szerkesztőségébe,

akkor hiábavaló az egész iskola, főleg minden
előadás és kárba veszett minden fáradság. Hiszen két
esztendő egész munkáját két hét alatt elrontaná az
a szellem, melyben egy destruktív újság szerkesztő-
ségében él a fiatal újságíró. S ha a többi hallgató is
úgy gondolkodik, mint ez az egy jelölt, akkor soha-
sem lesz belőlük jóra való, becsületes, tehetséges „új
nemzedék“...